

te se ovdje opetuju *Aplo* i *Vendo*, dočim ostala dolaze sada za prvi put na svjetlo. S toga se vidi, da se je ilirsko pleme bolje i duže nego igdje sačuvalo u ovom porimljenom gradu, valjda zato, što je uživao pravo vladati se kao *Municipium* po svojih zakonih.

Gosp. Marun obeća nam, da će nam do mala poslati još drugih nadpisa iz istoga mjesta. Liepa mu hvala. S. L.

Starobosanski nadpisi u Bosni i Hercegovini.

(V. Viestnik God. XIII. str. 11.).

CXII.

РÀY · Б : РМ
С·И·Yh

Čita se: Rač · Vrt
sjč .

Slovo je B s naopaka poput gl. Ђ, Ћ kao glag. з, Ј kao Z, Ѓ kao Џ za ime РÀY(b); usp. Korijeni itd. od Gj. Daničića str. 20—21 od *ràdovati se*, te bi moglo biti mješte *Ràič* od *Ràdosav*, a mučnije od *Rustislav* (**РАСТИЉО**). Za nadime **ВРМСИЈЬ** usp. Korijeni i t. d. na str. 202 od *vrtjeti*, *vrténo* i t. d., te je i dan današnji poznato u Mrčevu (u Dubrovačkomu) nadime *Vrtiško*, a tu je svakako kor. *vart*.

Spomenik je u Popovićima (u Konavlima) na *Gjurgjevu brdu* pred crkvom sv. Gjurgja. Natpis je uvrh same ploče. Ploča vap. duga je m. 1.83; široka m. 0.80; debela m. 0.11. I sada se narod kopa ispod rečene ploče.

CXIII.

РъРтъ-и-

Čita se: R r tuj ('Rtuij).

Slovo je б poput А, Ѓ poput broja 8, Ћ kao Џ. Za ime **РъРтъ-и-** usp. Korijeni i t. d. str. 222 pod *řdati* (premetati) *pò — rdati* (usu deterere), *řdoroga*, *řdut*, te bi značilo *jaka čovjeka*, biva koji lomi *hridine*. Spomenik je blizu opisanoga. Ploča vap. duga m. 1.92; široka m. 0.72; debela m. 0.19.

CXIV.

СЕ ГОРГЕНЬ
МАДО
ЧИКЬ

Čita se: Se Gjorgjen
Ladō-
cić

Za riječ ГОРГЕВИusp. Koreni na str. 72 pod Góro, Gòran. U rečenomu imenu nije jasno slovo Г niti Р, pa bi se moglo čitati i ПООГЕВИ, a toga imena nije, negd samo *Ognjen*. Još bi moglo biti, kad bi se odbila pogreška, i Г(Ю)РГЕВИ, al je vjerojatnije prvo čitanje. Prezime МАДОЧИЋЬ isto je kao ВЛАДОЧИЋЬ od *Vlado* (usp. Korijeni i t. d. str. 203), a poznato je selo (kod Rogatice u Bosni) *Vlagjevine* ili *Lagjevine*, t. j. plemenita zemlja *Vlatka Vlagjevića*.

CXV.

РДЦČita se: *Rđc.*

Spomenik je kod opisanoga. Ploča je vap. debela m. 1.89; široka m. 0.58; duga m. 0.09. I za spomenuto ime *Rđc* usp. Korijeni i t. d. na str. 20—21 kao i za РДЦЬ под CXII. Ovgje je na ploči samo udarenio ime, pa bi pokojnik mogao biti istoga plemena *Ladocića*, kao što bi *Rtuj* mogao biti od *Vrtsjća* (? *Vrčića*) pod br. CXII.

CXVI.

СЕ ИГОČita se: *Se igo***РАБА КАМЛИГ У sv. КВ, ИГ**

raba Kamlig-sa

Znači: *Se igo* = hic jugum, ali je vjerojatnije СЕН Г(Р)О(КЬ). Ime je КАМЛИГСА, po svoj prilici, kakva jeromonaha, jer je grčke vrste po svome dočetku. Ploča je uz opisane. Duga je (vap.) m. 1.51; široka 0.51; debela m. 0.10.

CXVII.

ВУ (s naopaka В)Čita se: *Vu* (кь).

Usp. „Рјечник из књижевних старина i t. d.“ napisao Gj. Daničić I. str. 138—139 pod ВЛКЬ, te se čita s početka XV. в. ВЛКЬ и ВЛОКЬ, а на камену i u najstarija doba gotovo vazda ВЛКЬ. Spomenik je uz opisani. Ploča je duga m. 1.81; široka m. 0.47.

Sve su ove ploče jedna uz drugu, s južne strane Gjurgjeve crkve. I sada se ovdje Popovićani kopaju, te su novije ploče napolnjene na one drevne.

U crkvi je pred otarom najdulji nadpis iz ove nekropole, te je bio objelodanjen u Viestniku (god. XII. br. I. str. 6—LXXV.), al je u drugoj crti čitati:

ДОБРОГА РАБА u sv. АРДА. Ovgje je samo u **ДОБРОГА РАБА** poput poljičkoga glas 1, t. j. А.

Pripomenut mi je Kuzmićevi djelo »Cenni Storici i t. d.» na strani 72. Poznata je stara oblast *Trebinje s Konavlima*, te *Konavle* zove K. Porfirogenit καναλή, a pop Dukljanu *Canali*. Trebinje su i Konavli bili podijeljeni naravskijem granicama, te su Konavli i po sebi sastavljadi dosta puta posebnu vlast.

U Konavlima je (**ЖУПА КОНАВЛЈИСКА**) od velike znamnenosti selo Popovići, te ga je držati **ЗДОНОМЬ ГОРӨМЬ**, to jest, da se je tako **ДОЛЊИА ГОРДА** u najstarija doba zvalo selo *Popovići*, a ne današnji Čilip (Cilippi), kako se to čita u Rječniku i t. d. I. Gjura Daničića na str. 290, jer bi Čilip bilo mjesto *Zetljužn*, što ga još spominje K. Porfirogenit, te mu je ime uzdržano, s malom preinakom, od davnijeh davnina¹⁾.

Selo su Popovići plemenita zemlja Popovića, a to je prezime poznato još s početka XVI v. u rečenomu selu. Ovu nam porodicu spominju i dvije *rake* u malobračanskoj crkvi u Pridvorju (u Konavlima), te mi jih je ovje priobćiti:

· S · DE · VVCH ·
POPOVICH ·
CVM · HERED ·
IBVS · SVIS ·
I52 V ·

Slova su pravilna. Okvir je na ploči dug m. 0.32; širok m. 0.20.

· S · DE · NICOLO ·
POPOVICH · C ·
VM · FILII S ·
VIS · I525 ·

Slova su pravilna. Okvir je dug m. 0.30; širok m. 0.21.

U opće su se svi Konavljani kopali u crkvu u Pridvorju; s toga je zaključiti, da su ostale nekropole po Konavlima prastare, a nadpisi su u Popovićima od XI ili XII v., a to nam svjedoče ona drevna imena, te jim nije nijeg na drugomu mjestu uspomene.

U nekropoli je pr. d. Gjurgjevom crkvom do sedamdeset i devet spomenika i drugoga obilježja, biva opeka, ozidina i t. d., al' će se na ovo pitanje navratiti u dojdućjem dopisima.

Vid Vuletić-Vukasović.

¹⁾ Usp. Гласник Сриског ученог друштва књига XLVIII. 1880.
strana 25.
